

"СВОБОДА" (LIBERTY)
The Ukrainian newspaper published three times a week: Tuesday, Thursday, and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
ESTABLISHED 1893
JOSEPH STEWART, Chief editor.
NICHOLAS D. WELCHON, Assistant editor.
ANDREW SAWKA, Business manager.
Entered as second-class matter March 30, 1911, at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:		ПЕРЕКЛАДА:	
1 year	\$3.00	на рік	\$3.00
6 months	\$1.75	на 6 місяців	\$1.75
3 months	\$1.00	на 3 місяці	\$1.00
In Jersey City and to foreign countries:		в місті Нью-Джерсі і за кордоном:	
1 year	\$3.50	на рік	\$3.50
6 months	\$2.00	на 6 місяців	\$2.00
3 months	\$1.25	на 3 місяці	\$1.25

Single copy 3 cents. Подорожко часо 3 центи.

За кожен змінний адрес платити по 10 центів.
Адреса: СВОБОДА, 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Часо телефон 498 Montomery.

Всі замовлення і чекі треба вносити на адресу "Свобода".
Про всілякі замовлення наглядати особисто-на-ордер або чек.
За всілякі оголошення в "Свободі" редакція не відповідає.

З ВІЖУЧОЇ ХВИЛІ.

Протест Вороніжчини.

Телеграма з Москви доносить, що зід військових і робітничих представників вороніжської губернії запротестували проти домагань Української Центральної Ради, аби чотири округи цієї губернії вважалися за українські округи Вороніжчини, котрі є московські, а не від української народної республіки, де живуть брати полудневих Вороніжчан.

Також не рідкість та ті українські округи Вороніжчини економічно наприклад від Харківщини, до якої притякують на пошудини, бо як у Вороніжці так в Харківщині управляють пошудини і продають, посилаючи її на пошудини на північ. Політична рідкість, а те що губернія приєднала до губернії Вороніжчини, а не як останки по царя не мають такого значіння. Губернії і провінції можуть бути ще зовсім інші і на інших основах, а в кожній раз до української території Вороніжчини більше право має Україна, бож се є частина української території, ніж Вороніжська губернія, утворена царями.

Жидівська справа на Україні.

Телеграми доносять, що Жиди на Україні жалують ся на У. Ц. Раді, що відмовляє вже ім тих прав, які їм приналежали в перших місяцях по революції.
Присножиди, чому Українці вже йнакше ставлять ся до Жидів, — як подає телеграма — се, що як один Жид в У. Ц. Раді не голосував за проголошення України самостійною.
Колі се є причиною, то Жиди самі собі винні. У них все не було рішучості, а натомість все був нахил "слушати правительств". Як правили сажахи правительств за Петербургом, так і царські члени, так і "генерал-судителі" Ленна.
Тепер було наприклад, як в місті Холмі, де Жиди зробили "полюську" демонстрацію проти злихи Холмщини з Україною. Тесамебуди й у Львові і в інших містах.

Жиди прихилили на українських землях показувати московських "полюських", "патріотизм", значить заявлялись за чужий "патріотизм" на українських землях, а коли український народ бож не хоче "патріотизму", ані зі сторони "полюських", ані зі сторони жидівських прислужників тих "пануючих", Жиди жалують ся, що їм "кривда".

Там жиди могли би мати рацію, коли би Жиди на Україні були разом з українським народом, але не мають рації, коли вони ідуть з ворогами українського народу. Дивно і смішно виглядає, коли Жиди-дуть з ворогами українського народу, а домагаються за се же, що їх прихильності від українського народу. Жиди ждуть права, які дістали собі на Україні, то вини за се можуть принести тільки собі, — тільки своїй дволичності.

Польські демонстрації в Холмщині.

Нюльський дневник "Ді Івінг Сон" в минулу суботу по містив телеграму з Вашингтону, в якій читаємо:

В Холмщині, яку осередні держави віддали Україні на основі мирного договору з Береста Литовського, "нарід" постановив дати про себе знати. В місті Холмі Польки припарлювали на двірках і вікнах своїх домів наліпки з написами: "Се є литовський народ".
В Кривославці селяни вийшли на ярмарку і присягнули перед польським ксьондзом, що ніколи не згодяться, аби Україна забрала польську територію. В ратуші було віце для ухвалення протесту. Будинки оточили угорські жиди, а всі доми, де були польські організації, оточили жиди. Зоружені патрули ходили по улицях, а в деяких місцях поуставили машини карабіни. Богато демонстрантів арештовано. Місто виглядає немов поле бою.

Міста в Холмщині, як Холм, Красностав і інші — се переважно жидівські міста. Польки там мало, а крім Польки в Україні, Москва, Німці а навіть і трохи Білоруси.

Демонстрації улажувати бже сумніви польські ділячі, котрі знають, що на Україні стрять свої посильності в користь народу і йому найкраще "демонстрації", аби демонструвати проти уявляння холмської України з довговіковою польською неволі.

Напівки на землях в місті Холмі, що ніби се дімні польські є невою "жидівською" проти цих полудневих "демонстрантів", а ці дімні там переважно жидівські, що се вказує, що Жиди пошудини ідуть на політичні "демонстрації", аби згодяться "місто Холмі, а бож ся горстки Польки, хочте і віско і жидівські і машини карабіни мають для охорони. Впрочем, крім польської владно і Жиди холмських і рабство супроти Польки, бо вірно з ними жидівська "демонстрація", що Холмщина має належати до українського християнства.

Зновач польські ксьондзи, які звичайно, надзвичайно релігій для політичних цілей польської шляхти. Навіть на ярмарку не дають людям спокою і кажуть їм пригнати серед жидівської вереску і крику. На шаште, ті селяни, що пригнали на ярмарку, не потребують лояти присяги, бо вони присягнули, що не будуть в Україні, аби Холмщина над польською землею, а свого власне нема і не буде. У Холмщині над тільки українську землю холмську, а ті селяни, що присягли на ярмарку, як будуть в українській народній республіці, то самі про се не думують. А як дістануть свої землі від польських діляч, то переконані, що той польський ксьондз казав їм пригнати проти їх інтересів, а в обороні інтересів польських діляч.

Кулуйте державні бонди третої позички свободи!

В сю п'ятницю, дня 26-го с. м., є свято позички свободи, в яким всі громадяни Злучених Держав і не-громадяни, що тут пробувають, повинні подати, аби як найбільше бондів розкупили.

Акція за продажу бондів вже обіймає ся до кіпці. Бож обов'язком кожного є посвятити тепер по змозі як найбільше часу і грою, аби позичка увінчалася як повним успіхом.

Українці в Злучених Державих, без огляду на се чи є вони громадянами сеї республіки чи ні, повинні тепер показати діла, що вони думали стояти з американською республікою. Кожний Українець, що має опадності, повинен вложити їх в державні бонди. Се є найважливіше умінь громади у світі. Бонди Злучених Держав се так як гроші і приносять вони ще значний процент, бо 4 1/2. Ані такого забезпечення ані такого проценту не дасть жаден банк. Державні платити процент що пів року, а капітал сплатить по 10 літах, однак як би хто з вистателів бондів був у потрібі гроша скорше, то він в кожній хвилі може відкупити їх котримнебудь з американських банків, або навіть захистити в заставничім банку.

З уваги на те кожний, що купує державні бонди Злучених Держав, є свідомий не лише патріотичне діло, але також розумно уміє свій опадності.

Українська справа в Австрії.

(The translation filed with the Postmaster at Jersey City on April 24, 1913 as required by the Act of October 3, 1917.)

Дня 27-го лютого с. р. була в австрійській палаті півдня дебат над справою мірового договору з Україною.

Барон Чедік і Пленер поставили внесені на висловлення доміри Міністерства заграничних справ графови Чернінові з приводу заключення мира з Україною.

Барон Чедік, у своїй вступній промові сказав, що Австрія держалась засади "мир без зборів і відшкодовань", але ся засада не виключала вирішання границь.

Потім говорив Польк Лев Більський. Він виступив проти берестейського мірового договору, бо сеї договори, на його гадку, "мас протипольський характер".

Барон Пленер борови графа Черніна і остерігав Полькім перед захланством.

Др. Думба також остерігав Полькім, заявляючи, що колиб вони даліше вийшли відносини проти держави, то самі спричинять порівняє польської справи як найбільше некорисно для себе.

Митрополит граф Андрій Шептицький виступив несподівано з причини, що Українці мають лише трохи членів в палаті півдня (крім митрополита і ще др. Івана Горбачевський, міністер народної школи і Олександр Барвінський; був ще також Володимир Федорович, дітяч з Вікна, у Салатинці, котрий був іменований членом палати півдня "Русин", однак може його прирівняти до Польки, а можливо, що він вже помер, бо в останній час він тяжко хворів).

Даліше митрополит сказав, що коли би Холмщина не була віддана Україні, то мур був би неможливий, бо Холмщина є етнографічно і політично складовою частиною української території. Він сказав він, що "справедливість цісаря у відношенні до всіх народів є напольською, що українські домаганя будуть оспівані" та заявив, що підписав міністра заграничних справ гр. Черніна.

В попередній часі ми подали вістку з 10-го лютого с. р. Віди, в якій було сказано, що західна Галичина не була віддана Польці, а се австрійське правительство, на слушний польської оцінці, готове дати рівне виборче право українському народові до парламенту.

Се вказувало, що се, що граф Чернін казав перед заключенням мира, обіцяючи Українцям самоуправну українську провінцію в Австрії, утворену зі східної Галичини і північної Буковини, остало се тільки шуетою обіщанню.

Се тепер потверджує і промова митрополита гр. Андрія Шептицького, яку він виволосив в палаті півдня в 18 днів по заключенню берестейського мира. Митрополит загдує тільки про "справедливість цісаря", яка нібито мала би бути запертою, що українські домаганя будуть оспівані.

Се вказує також, що до того часу нічого не було зроблено для оспівання домагань Українців в Австрії.

Зновач недавна телеграма з Європи доносила, що українські послі рішили домагатися утворення української провінції в Австрії. Се значить, що справа вала і її тепер знова віднають українські послі. І віднають її знову домагане, бо видно для сеї справи досі нічого не зроблено.

Можливо, що наперсничий ставил Польки і Чернін уступив між ними і з причини, що не міг задовольнити обох сторін.

Тепер на його місце прийшов Мадяр Буріан. Поміжко його становище до українського домаганя неспівне. (Влаштування справою української провінції в Австрії повинні рішати займатися австрійський президент міністер Зайлер, але що українсько-польський спір став міжнародною справою, то і справою австрійських Українців більше займається міністер заграничних справ лр. прем'єр австрійського кабінету).

Вчера знов була дебата зі Швайцарії, в якій було сказано, що прем'єр Зайлер обіцяв Полькам цілу Галичину.

Скільки в тих правді, що не знаєт, але не є виключено, що і Зайлер і Буріан і Гебсбург і їх цілкомі опікуни годі пустити на торг українським землям.

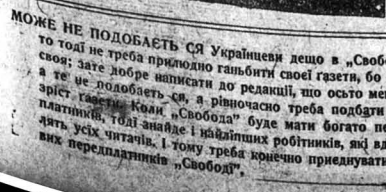
Для свого інтересу вони все готові зробити, але розуміють ся, тільки тоді, як замовлять. Як Українці в Австрії і на Україні ступають сувільно і рішучо проти австрійсько-польських рабівників, то вони не можуть не оспівати по українській землі і її, землі не будуть від польської неволі.

Заслуги бл. п. о. Івана Констанківча для американської України.

Незавида доля видерла зпоміж нас одного з найстаріших і найбільше заслужених пошудинів і пошудинців — о. Івана Хр. Констанківча. Покійний прибув до Америки в 34-тій році життя. Спровадив його тут шомокоські громадяни, між котрими було кілька таких, що були його парохіями, а в старішій краї. Вони знали характер, патріотизм, роботязість і чесність, свого колишнього пароху, тож забажили мати його на тисячм ставовичі і в своїй родині. І не зовсім ся шомокоські люди на своїх сподівань. Молодий і енергійний душпастир, обнявши свою невеличку парохію дня 1. мая 1893 року, кинув ся з повним запалом і переконанням до праці і зробив шомокошську громаду тим, чим вона нині є — найсвідомішою і найбільше українською колонією на землі Вашингтона.

Померший "святийчеський-патріот" мав як усіх шомокошських громадян, особливо між Американцями, незвичайно велике пошановане. Про се свідчать між іншими ті обширні некрологи, які написали з приводу смерті шомокошського "святийчеського" три місяці англійські часописи з суботи (20, шувати 1918). З тих некрологів подаємо понизже, лиш найважливіші, найбільше, характерніші висловлення.

"Ді Шамоні Дісней" пише: "Знаючи, що жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом смерті, а думав, що його священник улетів до вічного життя, щоб одержати за службу нагороду. — Як святийчеський громадянин і шомокошський і громадянин отець Констанківчєв був знаний у цілій громаді, тож жаден з нас не дозволить ся вчерна наша громада про смерть Всч. о. Івана Хр. Констанківча, улюбленого священника, найважливішого громадянина і пароху Промокошської руско-латинської церкви. — Хоч усім було відомо, що здоров'я улюбленого священника постійно занепадало, то мимогом вістка про його смерть потрясла до живого його парохів, членів церкви і вчителів. — Небажано по одержанні приписаного його обрядом святих Тайн він понав у несприятелі і в годині 11:20 за часом

„Прошу розібрати мої про
ступки і розмірковуючи про

— Еге, відповів знайомий: не жалеє те золото, що блищить. Згодившись із знайомим, «кооператори», я попрямував за чим і з сумним настроєм пішов собі далі. Довго я не міг змоти доклади свого знайомого, і отже, нездово, зустрівшись з ним знову, перше всього питаю:

— Ну, що, як?

— Нічого, — каже, — старі заиди товчуться, як було тоді, так і тепер: рвущишся тільки в тім, що я бують на просьбу увільниш, в чім і видано мені свідоцтво, а всі і сталися сім служки, ніе.

— Е, ні, я не читав! Бо чому ж воно здалося, коли мені видали свідectво, що я все, значить, благополучно...

що такі доклади (а їх певно є чимало в наших товариствах) не читають ся, а варто булоб... Давно пора правді виїзти наверх...

Захисти, Господи, кооперацію!

3. І. Пишнюк.
(«Кожанія»).

Угорщині.
стор. 1-шої).

Похід, зложений з 5.000 осіб, узяв ся під парату, де підношено оклики: „Проч з Тісою!“

Рух на улицях і по фабриках сього дня був здержаний. Подібні демонстрації відбули ся також по різних інших містах на Угорщині.

(Гр. Тіса зівстав перед кількома днями іменованый президентом угорського кабінету на

має Векерле. Гр. Тісу вважають за ворога виборчої реформи на Угорщині).

ЬКИЙ ЛЕТУН, РІХТГОФЕН,
ЧУВ.

master at Jersey City on April 24,
last of October 6, 1917.)

Барон Манфрід фон Ріхтгофен, був вчора вечером. Його тіло на фронті над рікою Союмою доносять вісти, він загинув у взапротиником.

Торжественний похорон
Ріхтгофена.
ОТАВА, 22. цвітня. — Похорон Ріхтгофена, славного німецького летуна, відбувся сьогодні по полудні, як се доносить

„Похорон відбув ся дуже торжественно, — пише кореспондент. — Летуна похоронено на цвинтарі недалеко від Місїя. де знайдено його тіло.

Англійські і французькі летуни
взяли участь в похороні".

Росії:

master at Jersey City on April 24,
Act of October 6, 1917).

Жоффе був головою першої російської мирової делегації в Берестю Литовським. Він числить всего 34 літ і є большевицьким соціалістом. Довгі роки перебував він на Сибірі на заслання. Через якийсь час жив він в Німеччині.

**Взивають німецького цесаря до
приняття корони Лівонії
і Естонії.**

АМСТЕРДАМ, 22. цвітня. —
Берлінські часописи доносять,
що провідники національної лі-
беральної партії рішили одно-
голосно вислати телеграму до
цесаря з проською,

імперського цесаря, щоб приймив корони колишніх російських країв, Лівонії і Естонії.

На жори.

(True translation filed with the Post-Office on April 11, 1901.)

Англії заповнили в каналі 5 кораблів.

стенді і Зеоруг та Зан
каналах 5 кораблів, щоби в сен
спосіб унеможливити внізд н
мецьким кораблям.

KAREFUL KOOK KITCHEN
ВАРИТЬ ДЛЯ КОЖДОГО
94 FIRST AVE., betw. 5th & 6th Sts., NEW YORK CITY
Отворена щодня від 11-ої рано до 7:30 вечор

ВСІ ТИКЕТИ ПО ШІСТЬ (6) ЦЕНТІВ.

1 пайст смачної зупи	1 ТИКЕТ
1 кварта смачної зупи	2 ТИКЕТИ
1 квасель на парі печеного мяса без ностей 1 тонну, (сире сало, жель, оливо ¼ (фунта)	1 ТИКЕТ
Картофлі	1 ТИКЕТ

Номодже для відіміни зупи, маїзирини, хвистина, класи чадуер, яринові, горохова, фасолова, картопля, пшеничкова, з пшениці, пшениці.

The Kareful Kook Kitchen is always open!

**Недужі мушини і жінщини
ПРИХОДІТЬ ДО МЕНЕ!**

Dr. ALDEN
717 LIBERTY AVE.,
PITTSBURGH, PA.

Коли Ви не можете мати хороших нічних у Висхідній сирені, і чуттєво неспирити, то заохочіть за се МЕНЕ - переконаніє за ці унікальні можливості оздоровити та Вашого здоров'я, при приміненні найкращого методу у кітчані.

ЧИ ВИ ТЕРПІТЕ

на ослаблені нерви, бої в кризах, тріпотіння пам'яті, біте серця, слабкість дитрок, загальмованість, пригнітеность, бої голою, прощі, правили, ослаблені чутливі талі; боляки, скорпія, нудка, чухати, нече Вас горю, бої жовтуха і в кризах, бої горю, горючі, заір, ремаїтати бої, прати? Чи я і другі нещасті з широким провалом які може навести шкідливі Вашому здоров'ю.

нещасті з широким провалом які може навести шкідливі Вашому здоров'ю.

**ЗНЕВІРЕНІ І
ЗНЕОХОЧЕНІ
НЕДУЖІ МУШИНИ
І ЖЕНЩИНИ**

котрі терплять на якундуду грипозу, пор-
ову або жбріну недузу, прийдіть до на-
согого бод, віскої олати. Ми

[illegible]

Сам ви терпите на кожному занятті з сороку
 Ліше дістала наслідні вимочки у сорок літ

Прийдіть до мене
а я доведу до результату

...ніжні вперення у Васині заняття. Мої

ПОРАДО ЗАВОСИМ ДАРОМ. ПРИЙДІТЬ НИНІ! — НЕ ВІДКАЛАДАЙТЕ.
Dr. HANNON. 364 East 14th Street,
 Nassau Tower Tammany Hall
 NEW YORK CITY
 Година прийому: Денно від 9. ранку до 4. вечора. Вечір: від 6.
 до 9. вечора. Приймати також: від 10. до 12. вечора. 1900 —
 1901

ОСВІТНИЙ ПОЧАТОК

(Продовжене зі стор. 1-щої).

Велика демонстрація в Будапешті.

ЦРПХ, 23. цвітня. — У вечірній демонстрації в Будапешті, яку улагоджено в сиріві виш.,

(Гр. Тіса зістав перед кількома днями іменований президентом угорського кабінету на

ЗГИНУВ.

True translation filed with the Postmaster at Jersey City on April 24, 1918 as required by the Act of October 6, 1917).

Від початку війни знищив він 80 противників.

БЕССІ Манфред фон Ріхтгофен

в суботу зстріливі 80-тин з ряду ворожого літак.

ЛОНДОН, 22. цвітня. — Урядовий німецький звіт з вчора доносить:

Берлін. Ріхтгофен відліс в гіммер, злітну в півні 80-тот по біди.

Торжествоний похорон Ріхтгофена.

ОТАВА, 22. цвітня. — Похоро-

...похорон відбув ся дуже торжественно, — пише корреспондент. — Летуна похоронено на швинтарі недалеко від місця, де знайдено його тіло.

Москва протестує проти політики Німців щодо Криму.

Кільмана, німецького міністра загр. справ, в якій сказано, що російське правительство довідало ся, що др. Кільман має взивати місцеві влади на Кримі до утворення зовсім незави-

Німеччина допустити ся порушення мирового договору, заключеного в Берестю Литовським, коли буде робити зусилля, щобі ся частину відокремити від російської республіки.

Жоффе з'їзав іменований по-
літиським амбасадором в Німеч-
чині. Нині відскачем відзакже-
вий з Москви до Берліна праз
з цілим своїм п'ятком. В доро-
ж до Берліна стріне він гр. Мір-
хаймського, корабель переправ-
досвіта півдні на підставі ні-
мецьких півдольних лодок в О-
стенді і Зерулу та затонили в
каналіх з корабля, щоб в се-
спосіб унеможливити ніздік ні-

баха, вішецького апостолів
для Росії

PROFESSOR
Dr. ALDEN
717 LIBERTY AVE.,
DANVILLE, VA.

Другі ідеї практичні. Найпоширеніші універсальні методи, методи і апарати аналізу. Навмисно узагальнює. Все тут як завжди іде пошуку людей.

Сотня митців і жонглерів виконають операції через космічне застосування найпоширеніших наукових методів.

Коли їм не можна мати чого пізнати у Вашій термінології і сутності спостережень достатньо ідеї до МЕНЕ - перекопайтеся на ці універсальні методи асистентів.

про які спосібності і здібності Вас, бо я допоможу Вам у скорім часі. Ні
ліку сам прачини небути. А П сиймою уступають скоро. Намаляйте, що
пороза є вясні безплатна. Приходіть до мене сейчас, коли жувате до-
моя лікарської. Зовнішче є небезпечно. 77-89-
Prof. DR. WM. ALDEN, 717 Liberty Ave., Pittsburgh, Pa.

І ЖЕНЩИНИ

котрі терплять на якубудь грошечку, пороху або збірку надути, прайдіть до мене, ще сьогодні без ніякої оплати. Моя праця і спостереження не будуть коштувати Вас нічого. Шкодлива фізична якість заміняти при приміненні X-Нав апарату

Ваш вісний став і саліст.

Не пробуйте всяких способів. Не тратьте часу і грошей. Прийдіть же нині. Я радо розмолю сь з Вами. Я маю до вас новішій електричний апарат і X-Радю машина на лічоне хворіх, перших і збірних недуг. Нода Вам небуди, то всьагати хилиа час, щоби, погодити зь мною. Радо Вас прийму.

ЧИ ВИ Є ХОРІ?

Коли Ви терпите?

ОСНОВНА ПОЧЕТАК
